

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 189

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas

2010 m. liepos 22 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių 1

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2010 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 647/2010 dėl Sąjungos finansinės pagalbos Bulgarijos Kozloduy atominės elektrinės 1–4 blokų eksploatavimo nutraukimui finansuoti (Kozloduy programa) 9

SPRENDIMAI

2010/405/ES:

- ★ 2010 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas, kuriuo leidžiama tvirčiau bendradarbiauti santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje 12

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2010/406/ES:

- ★ 2010 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas dėl lėšų, nepanaudotų vykdant devintojo ir ankstesnių Europos plėtros fondų (EPF) projektus, skyrimo siekiant patenkinti pažeidžiamiausių Sudano gyventojų poreikius 14

2010/407/ES:

- ★ 2010 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimas dėl perviršinio deficito Danijoje 15

2010/408/ES:

- ★ 2010 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimas dėl perviršinio deficito Suomijoje 17

2010/409/ES:

- ★ 2010 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 7 straipsnyje nurodytų bendrųjų saugos tikslų (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 4889) ⁽¹⁾..... 19

Klaidų ištaisymas

- ★ 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 388/2010/ES dėl makrofinansinės pagalbos teikimo Ukrainai klaidų ištaisymas (OL L 179, 2010 7 14) 28

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2010/45/ES

2010 m. liepos 13 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

laikydamosi specialiosios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ nustatytos pridėtinės vertės mokesčiui (toliau – PVM) taikomos sąlygos ir taisyklės, susijusios su sąskaitomis faktūromis, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą. Pagal šios direktyvos 237 straipsnį Komisija pateikė ataskaitą, kurioje atsižvelgiant į technologinius pokyčius nurodyti tam tikri elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo sunkumai ir, be to, nustatytos tam tikros kitos sritys, kuriose reikėtų supaprastinti PVM taisykles siekiant gerinti vidaus rinkos veikimą.
- (2) Kadangi apskaita turi būti pakankamai išsami, kad valstybės narės galėtų kontroliuoti laikinai iš vienos valstybės narės į kitą gabenamas prekes, turėtų būti aiškiai apibrėžta, kad į apskaitą įtraukiama informacija apie laikinai iš vienos valstybės narės į kitą gabenamų prekių vertinimą. Be to, prekių pervežimas vertinimo tikslais į kitą valstybę narę neturėtų būti laikomas prekių tiekimu PVM tikslais.
- (3) Reikėtų patikslinti taisykles, reglamentuojančias prievolę apskaičiuoti PVM už Bendrijos viduje tiekiamas prekes ir Bendrijos viduje įsigijamas prekes, siekiant užtikrinti, kad sumuojančiose ataskaitose būtų pateikiama vienoda informacija ir kad būtų laiku keičiamasi informacija naudojant tas ataskaitas. Be to, tikslinga nepertraukiamą prekių tiekimą iš vienos valstybės narės į kitą ilgesniu nei vieno kalendorinio mėnesio laikotarpiu laikyti užbaigtu kiekvieno kalendorinio mėnesio pabaigoje.
- (4) Siekdamas padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms sudėtinga sumokėti PVM kompetentingai institucijai prieš gaunant mokėjimą iš įsigyjantių asmenų, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti apskaičiuoti PVM naudojantis pinigų apskaitos sistema, pagal kurią prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gali sumokėti PVM kompetentingai institucijai gavęs apmokėjimą už tiekias prekes ar teiktas paslaugas ir pagal kurią jam suteikiama teisė į atskaitą, kai jis sumoka už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas. Tai turėtų sudaryti galimybes valstybėms narėms įdiegti neprivalomą pinigų apskaitos sistemą, kuri nedarytų neigiamo poveikio grynųjų pinigų srautui, susijusiam su jų pajamomis iš PVM.
- (5) Siekiant įmonėms užtikrinti teisinį tikrumą dėl prievolių išrašyti sąskaitas faktūras, turėtų būti aiškiai nurodyta, kurios valstybės narės, sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės taikomos.
- (6) Siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą, būtina nustatyti suderintą sąskaitų faktūrų, susijusių su tam tikru prekių tiekimu ir paslaugų teikimu tarp valstybių, išrašymo terminą.
- (7) Turėtų būti iš dalies pakeisti sąskaitose faktūrose pateiktinos informacijos tam tikri reikalavimai siekiant geriau kontroliuoti PVM, laikytis labiau suderinto požiūrio į prekių tiekimą ir paslaugų teikimą tarp valstybių bei toje pačioje valstybėje ir padėti skatinti išrašyti elektronines sąskaitas faktūras.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

- (8) Elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymas gali padėti įmonėms sumažinti išlaidas ir tapti konkurencingesnėmis, todėl reikėtų peržiūrėti galiojančius elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymui taikomus PVM reikalavimus, kad būtų pašalinta esama našta ir įsisavinimo kliūtys. Turėtų būti laikomasi vienodo požiūrio tiek į popierines sąskaitas faktūras, tiek į elektronines sąskaitas faktūras, o popierinių sąskaitų faktūrų išrašymo administracinė našta neturėtų padidėti.
- (9) Vienodo požiūrio taip pat turėtų būti laikomasi mokesčių institucijų kompetencijos atžvilgiu. Jų kontrolės kompetencija ir apmokestinamųjų asmenų teisės ir prievolės turėtų būti taikomos vienodai, neatsižvelgiant į tai, ar apmokestinamasis asmuo pasirenka išrašyti popierines, ar elektronines sąskaitas faktūras.
- (10) Sąskaitose faktūrose būtina nurodyti faktinį tiekimą ir todėl turėtų būti užtikrintas jų autentiškumas, vientisumas ir įskaitomumas. Verslo kontrolės priemonės gali būti naudojamos siekiant nustatyti patikimas sąskaitų faktūrų – tiekimo audito sekas, taip užtikrinant, kad bet kuri sąskaita faktūra (popierinė arba elektroninė) atitiktų tuos reikalavimus.
- (11) Elektroninių sąskaitų faktūrų autentiškumą ir vientisumą taip pat galima užtikrinti naudojant tam tikras turimas technologijas, pvz., apsikeitimo elektroniniais duomenimis ir saugaus elektroninio parašo technologijas. Tačiau, kadangi yra ir kitų technologijų, neturėtų būti reikalaujama, kad apmokestinamieji asmenys naudotų kokią nors konkrečią elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo technologiją.
- (12) Turėtų būti aiškiai nustatyta, kad tuo atveju, kai apmokestinamasis asmuo saugo išrašytas arba gautas sąskaitas faktūras internete, ne tik valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, bet ir valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas mokestis, galėtų susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis kontrolės tikslais.
- (13) Kadangi šios direktyvos tikslų, susijusių su PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių supaprastinimu, atnaujinimu ir suderinimu, valstybės narės negali deramai pasiekti ir tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (14) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti.

- (15) Todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 17 straipsnio 2 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, kai atitinkamų prekių vertinimas arba su atitinkamomis prekėmis susijęs darbas faktiškai atliekamas valstybės narės, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas, teritorijoje, jeigu prekės, kurios buvo įvertintos arba su kuriomis buvo dirbama, grąžinamos tam pačiam apmokestinamajam asmeniui toje valstybėje narėje, iš kurios jos iš pradžių buvo išsiųstos ar išgabentos;“;

- 2) 64 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Prekės, nepertraukiamai tiekiamos ilgiau nei vieną kalendorinį mėnesį, kurios siunčiamos ar gabenamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje prasidėjo tokių prekių siuntimas arba gabenimas, ir kurios yra neapmokestinamos PVM arba kurias apmokestinamasis asmuo perveža į kitą valstybę narę savo verslo tikslais, jų neapmokestinant PVM, vadovaujantis 138 straipsnyje nustatytais sąlygomis, laikomos patiektomis pasibaigus kiekvienam kalendoriniam mėnesiui tol, kol prekės baigiamos tiekti.

Paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, nepertraukiamai teikiamos ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį, kurio metu sąskaitos nepateikiamos ar neatliekami mokėjimai, laikomos suteiktomis pasibaigus kiekvieniems kalendoriniams metams tol, kol paslaugos baigiamos teikti.

Valstybės narės gali numatyti, kad pirmoje ir antroje pastraipose nenumatytais tam tikrais atvejais nepertraukiamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas tam tikrą laikotarpį būtų laikomas užbaigtu taikant bent vienerių metų laikotarpius.“;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- 3) 66 straipsnio pirmos pastraipos c punktas ir antra pastraipa pakeičiami taip:

„c) kai sąskaita faktūra neišrašoma arba išrašoma vėliau – per nurodytą laiką ne vėliau kaip pasibaigus sąskaitos faktūros išrašymo terminui, kurį nustatė valstybės narės pagal 222 straipsnio antrą pastraipą, arba, jei valstybė narė nėra nustačiusi tokio termino – per nurodytą laikotarpį nuo apmokestinimo momento.

Tačiau pirmoje pastraipoje numatyta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma paslaugų teikimui, už kurį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo pagal 196 straipsnį, ir 67 straipsnyje nurodytam prekių tiekimui ar pervežimui.“;

- 4) 67 straipsnis pakeičiamas taip:

„67 straipsnis

Kai 138 straipsnyje nustatytais sąlygomis tiekiamos prekės, kurios siunčiamos ar gabenamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje prasidėjo prekių siuntimas arba gabenimas, yra neapmokestinamos PVM arba kai apmokestinamasis asmuo perveža prekes į kitą valstybę narę savo verslo tikslais, jų neapmokestinant PVM, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda išrašius sąskaitą faktūrą arba pasibaigus 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, jei sąskaita faktūra nebuvo išrašyta iki tos dienos.

64 straipsnio 1 dalis, 64 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir 65 straipsnis netaikomi pirmoje pastraipoje nurodytam prekių tiekimui ir pervežimui.“;

- 5) 69 straipsnis pakeičiamas taip:

„69 straipsnis

Įsigyjant prekes Bendrijos viduje, prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda išrašius sąskaitą faktūrą arba pasibaigus 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, jei sąskaita faktūra nebuvo išrašyta iki tos dienos.“;

- 6) 91 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės sutinka, kad vietoj to būtų taikomas naujausias Europos centrinio banko valiutų keitimo kursas, paskelbtas tuo metu, kai atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM. Perskaičiuojant iš vienos valiutos į kitą, kurių nėra viena nėra euro, taikomas kiekvienos valiutos ir euro keitimo kursas. Valstybės narės gali reikalauti, jog joms būtų pranešta apie tai, kad apmokestinamasis asmuo naudojasi šia galimybe.

Tačiau tam tikriems pirmoje pastraipoje nurodytiems sandoriams ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims valstybės narės gali toliau taikyti valiutų keitimo kursą, nustatomą pagal Bendrijos nuostatas, kuriomis reglamentuojamas muitinės vertės apskaičiavimas.“;

- 7) Įterpiamas šis straipsnis:

„167a straipsnis

Valstybės narės, taikydamos neprivalomąją sistemą, gali nustatyti, kad apmokestinamųjų asmenų, kuriems prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda pagal 66 straipsnio b punktą, teisė į atskaitą atidedama tol, kol PVM už jam pateiktas prekes ar suteiktas paslaugas sumokamas prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui.

Valstybės narės, kurios taiko pirmoje pastraipoje nurodytą neprivalomąją sistemą, nustato jų teritorijoje ta sistema besinaudojantiems apmokestinamiesiems asmenims taikomą ribą, grindžiamą apmokestinamųjų asmenų metine apyvarta, apskaičiuota pagal 288 straipsnį. Ta riba negali viršyti 500 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta. Valstybės narės, pasikonsultavusios su PVM komitetu, gali padidinti tą ribą iki 2 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta. Tačiau valstybės narės, kurios 2012 m. gruodžio 31 d. taikė didesnę nei 500 000 EUR ribą arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta, neprivalo konsultuotis su PVM komitetu.

Valstybės narės informuoja PVM komitetą apie nacionalines teisės priemones, patvirtintas remiantis pirma pastraipa.“;

- 8) 178 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio a punktą už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas jis privalo turėti pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–6 skirsnius išrašytą sąskaitą faktūrą“;

- b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio c punktą už prekių įsigijimą Bendrijos viduje jis privalo 250 straipsnyje numatytoje PVM deklaracijoje nurodyti visą informaciją, kurios reikia norint apskaičiuoti už jo Bendrijos viduje įsigytas prekes mokėtiną PVM sumą, ir privalo turėti pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–5 skirsnius išrašytą sąskaitą faktūrą“;

- 9) 181 straipsnis pakeičiamas taip:

„181 straipsnis

Valstybės narės gali leisti apmokestinamajam asmeniui, neturinčiam pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3–5 skirsnius išrašytos sąskaitos faktūros, atskaityti PVM pagal 168 straipsnio c punktą už prekių įsigijimą Bendrijos viduje.“;

10) 197 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) sąskaita faktūra, kurią išrašė apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs asmens, kuriam tiekiamos prekės, valstybėje narėje, yra išrašyta pagal 3 skyriaus 3–5 skirsnius.“;

11) 217 straipsnis pakeičiamas taip:

„217 straipsnis

Šioje direktyvoje „elektroninė sąskaita faktūra“ – sąskaita faktūra, kurioje pateikiama pagal šią direktyvą reikalaujama informacija ir kuri yra išrašyta ir gauta bet kokia elektronine forma.“;

12) Į XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3 skirsnį įterpiamas šis straipsnis:

„219a straipsnis

Nedarant poveikio 244–248 straipsnių taikymui, taikomos šios nuostatos:

1. Sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos taisyklės, taikomos toje valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, sąskaitų faktūrų išrašymui taikomos valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio jis tiekia prekes ar teikia paslaugas, taikomos taisyklės arba, nesant tokios įsisteigimo vietos arba nuolatinio padalinio, valstybėje narėje, kurioje yra prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo nuolatinė gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena, taikomos taisyklės, kai:

a) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kuri pagal V antraštinės dalies nuostatas laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, arba jo padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.

Tačiau, kai sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo (sąskaitų faktūrų išsirašymas), taikomos 1 dalies nuostatos.

b) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Bendrijos viduje.“;

13) 220 straipsnis pakeičiamas taip:

„220 straipsnis

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jis pats ar įsigyjantis asmuo arba – jo vardu ir jo naudai – trečioji šalis išrašytų sąskaitą faktūrą, kai:

1) jis tiekė prekes ar teikė paslaugas kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui;

2) buvo tiekiamos prekės, kaip nurodyta 33 straipsnyje;

3) buvo tiekiamos prekės 138 straipsnyje nustatytomis sąlygomis;

4) buvo atliktas išankstinis mokėjimas į jo sąskaitą prieš atliekant vieną tiekimą iš 1 ir 2 punktuose nurodytų prekių tiekimo atvejų;

5) kitas apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo atliko išankstinį mokėjimą į jo sąskaitą nepasibaigus paslaugų teikimui.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies ir nedarant poveikio 221 straipsnio 2 dalies taikymui, išrašyti sąskaitą faktūrą nereikalaujama, kai teikiamos paslaugos yra neapmokestinamos pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus.“;

14) Įterpiamas šis straipsnis:

„220a straipsnis

1. Valstybės narės leidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti supaprastintą sąskaitą faktūrą bet kuriuo iš šių atvejų:

a) kai sąskaitoje faktūroje nurodyta suma yra ne didesnė kaip 100 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta;

b) kai išrašyta sąskaita faktūra yra dokumentas ar pranešimas, laikomas sąskaita faktūra pagal 219 straipsnį.

2. Valstybės narės neleidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti supaprastintos sąskaitos faktūros, kai sąskaitos faktūros turi būti išrašytos pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus arba kai apmokestinamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.“;

15) 221, 222, 223, 224 ir 225 straipsniai pakeičiami taip:

„221 straipsnis

1. Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims gali nustatyti prievolę įforminti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą sąskaita faktūra nurodant rekvizitus, kurių reikalaujama pagal 226 arba 226b straipsnius, kitais nei 220 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais.

2. Valstybės narės apmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę jų teritorijoje arba kurie jų teritorijoje turi nuolatinį padalinį, iš kurių vykdomas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, gali nustatyti prievolę įforminti pagal 135 straipsnio 1 dalies a–g punktus PVM neapmokestinamą paslaugų teikimą, kurį tie apmokestinamieji asmenys įvykdė jų teritorijoje arba už Bendrijos ribų, sąskaita faktūra nurodant rekvizitus, kurių reikalaujama pagal 226 arba 226b straipsnius.

3. Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo 220 straipsnio 1 dalyje arba 220a straipsnyje nustatytos prievolės sąskaita faktūra įforminti jų atliktą neapmokestinamą prekių teikimą ar paslaugų teikimą jų teritorijoje, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM arba jos nesuteikiant, pagal 110 ir 111 straipsnius, 125 straipsnio 1 dalį, 127 straipsnį, 128 straipsnio 1 dalį, 132 straipsnį, 135 straipsnio 1 dalies h–l punktus, 136, 371, 375, 376 ir 377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalį, 379 straipsnio 2 dalį ir 380–390b straipsnius.

222 straipsnis

Jei tiekiamos prekės 138 straipsnyje nurodytomis sąlygomis arba teikiamos paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, penkioliktą dieną.

Kitų prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atveju valstybės narės gali nustatyti apmokestinamiesiems asmenims sąskaitų faktūrų išrašymo terminus.

223 straipsnis

Valstybės narės leidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti suvestines sąskaitas faktūras, kuriose detalizuojama informacija apie keletą kartų atskirai tiekias prekes arba tiekias paslaugas, jeigu prievolė apskaičiuoti PVM už suvestinėje sąskaitoje faktūroje nurodytas tiekias prekes ar tiekias paslaugas atsiranda tą patį kalendorinį mėnesį.

Nedarant poveikio 222 straipsnio taikymui, valstybės narės gali leisti į suvestines sąskaitas faktūras įtraukti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, už kuriuos prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda per ilgesnį nei vieno kalendorinio mėnesio laikotarpį.

224 straipsnis

Sąskaitas faktūras gali išrašyti įsigyjantis asmuo, kai prekes jam tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, jei abi šalys yra sudariusios išankstinį susitarimą ir jei yra nustatyta tvarka, pagal kurią tiekiantis prekes arba teikiantis paslaugas apmokestinamasis asmuo pripažįsta kiekvieną sąskaitą faktūrą. Valstybė narė gali reikalauti, kad tokios sąskaitos faktūros būtų išrašomos apmokestinamojo asmens vardu ir jo naudai.

225 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas apmokestinamiesiems asmenims tais atvejais, kai trečioji šalis arba įsigyjantis asmuo, kuris išrašo sąskaitas faktūras, yra įsisteigęs šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES (*) ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003 (**).

(*) 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

(**) 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 264, 2003 10 15, p. 1).“;

16) 226 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamas šis punktas:

„7a) kai prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda gavus apmokėjimą pagal 66 straipsnio b punktą, o teisė į atskaitą įgyjama atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitomą mokestį, nurodoma „Pinigų apskaitos sistema“;“;

b) įterpiamas šis punktas:

„10a) kai vietoj prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo sąskaitą faktūrą išrašo įsigyjantis asmuo, nurodoma „Sąskaitų faktūrų išsirašymas“;“;

c) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) neapmokestinimo atveju nuoroda į taikytiną šios direktyvos nuostatą arba atitinkamą nacionalinę nuostatą, arba bet kokia kita nuoroda, kad prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra neapmokestinamas;“;

d) įterpiamas šis punktas:

„11a) kai įsigyjančiam asmeniui tenka prievolė sumokėti PVM, nurodoma „Atvirkštinis apmokestinimas“;“;

e) 13 ir 14 punktai pakeičiami taip:

„13) kai taikoma kelionių agentūros maržos apmokestinimo schema, nurodoma „Maržos apmokestinimo schema. Kelionių agentūros“;

14) kai taikoma kuri nors iš specialių naudotoms prekėms, meno kūriniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtų procedūrų, atitinkamai nurodoma „Maržos apmokestinimo schema. Naudotos prekės“; „Maržos apmokestinimo schema. Meno kūriniai“ arba „Maržos apmokestinimo schema. Kolekcionavimo objektai ir antikvariniai daiktai“;“;

17) Įterpiami šie straipsniai:

„226a straipsnis

Kai sąskaitą faktūrą išrašo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, ir tiekiantis prekes ar teikiantis paslaugas įsigyjančiam asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, apmokestinamasis asmuo gali praleisti 226 straipsnio 8, 9 ir 10 punktuose nurodytus duomenis ir vietoj jų nurodyti tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamąją vertę pateikdamas informacijos apie jų kiekį ar tiekimo (teikimo) apimtį ir pobūdį.

226b straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad pagal 220a straipsnį ir 221 straipsnio 1 bei 2 dalis išrašytose supaprastintose sąskaitose faktūrose būtų nurodomi bent šie rekvizitai:

- išrašymo data;
- teikiančio prekes arba teikiančio paslaugas apmokestinamojo asmens identifikavimo duomenys;
- teikiamų prekių ar teikiamų paslaugų rūšies identifikavimo duomenys;
- mokėtina PVM suma arba jai apskaičiuoti reikalinga informacija;
- kai išrašyta sąskaita faktūra yra dokumentas ar pranešimas, laikomas sąskaita faktūra pagal 219 straipsnį – konkreti ir vienareikšmiška nuoroda į pirminę sąskaitą faktūrą ir konkretūs duomenys, kurie iš dalies keičiami.

Jos negali reikalauti pateikti sąskaitų faktūrų kitų rekvizitų, nei numatyti 226, 227 ir 230 straipsniuose.“;

18) 228 straipsnis išbraukiamas;

19) 230 straipsnis pakeičiamas taip:

„230 straipsnis

Sąskaitoje faktūroje nurodytos sumos gali būti išreikštos bet kuria valiuta, jei mokėtino arba tikslintino PVM suma yra išreikšta nacionaline valstybės narės valiuta, vadovaujantis 91 straipsnyje numatyta valiutų keitimo kurso apskaičiavimo tvarka.“;

20) 231 straipsnis išbraukiamas;

21) XI antraštinės dalies 3 skyriaus 5 skirsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Popierinės sąskaitos faktūros ir elektroninės sąskaitos faktūros“;

22) 232 ir 233 straipsniai pakeičiami taip:

„232 straipsnis

Elektroninės sąskaitos faktūros naudojimui reikalingas gavėjo sutikimas.

233 straipsnis

1. Tiek popierinės, tiek elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas užtikrinamas nuo sąskaitos faktūros išrašymo momento iki jos saugojimo laikotarpio pabaigos.

Kiekvienas apmokestinamasis asmuo nustato, koku būdu užtikrinamas sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas, turinio vientisumas ir įskaitomumas. Tai galima atlikti verslo kontrolės priemonėmis, kuriomis nustatoma patikima sąskaitos faktūros ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo audito seka.

Kilmės autentiškumas – prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo, arba sąskaitos faktūros rengėjo tapatybės nustatymo užtikrinimas.

Sąvoka „turinio vientisumas“ reiškia, kad turinys, kurio reikalaujama pagal šią direktyvą, nėra pakeistas.

2. Elektroninės sąskaitos faktūros kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas užtikrinamas ne tik 1 dalyje apibūdintomis verslo kontrolės priemonėmis, bet ir technologijomis, kurių pavyzdžiai pateikiami toliau:

a) saugiu elektroniniu parašu, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (*) 2 straipsnio 2 punkte, paremtu kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtu naudojant saugią parašo formavimo įrangą, kaip apibrėžta Direktyvos 1999/93/EB 2 straipsnio 6 ir 10 punktuose;

b) apsikeitimo elektroniniais duomenimis priemonėmis, kaip apibrėžta 1994 m. spalio 19 d. Komisijos rekomendacijos 1994/820/EB dėl apsikeitimo elektroniniais duomenimis teisinių aspektų (**) 2 straipsnyje, jei susitarime dėl keitimosi numatyta taikyti procedūras, kuriomis užtikrinamas duomenų kilmės autentiškumas ir vientisumas.

(*) OL L 13, 2000 1 19, p. 12.

(**) OL L 338, 1994 12 28, p. 98.“;

23) 234 straipsnis išbraukiamas;

24) 235, 236 ir 237 straipsniai pakeičiami taip:

„235 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas, taikomas elektroninėms sąskaitoms faktūroms, išrašomoms jų teritorijoje tiekiant prekes arba teikiant paslaugas iš šalies, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003.

236 straipsnis

Tuo atveju, kai tam pačiam gavėjui vienu kartu siunčiama arba pateikiama keletas elektroninių sąskaitų faktūrų, atskiroms sąskaitoms faktūroms bendri rekvizitai gali būti paminėti tik kartą, jei galima susipažinti su visa kiekvienai sąskaitai faktūrai skirta informacija.

237 straipsnis

Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrą sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių, taikomų nuo 2013 m. sausio 1 d., poveikio vertinimo ataskaitą, grindžiamą nepriklausomu ekonominiu tyrimu, kurioje visų pirma įvertinama, kiek veiksmingai jos padėjo sumažinti įmonėms tenkančią administracinę naštą, ir prireikrus pateikia atitinkamą pasiūlymą iš dalies pakeisti atitinkamas taisykles.“;

25) 238 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pasikonsultavusios su PVM komitetu ir laikydamosi sąlygų, kurias jos gali nustatyti, valstybės narės gali numatyti, kad toliau nurodytais atvejais sąskaitose faktūrose, skirtose prekių tiekimui ar paslaugų teikimui įforminti, įrašoma tik pagal 226b straipsnį reikalaujama informacija:

a) kai sąskaitoje faktūroje nurodyta suma yra didesnė nei 100 EUR, bet ne didesnė kaip 400 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta;

b) kai dėl komercinės ar administracinės praktikos atitinkamame veiklos sektoriuje arba dėl techninių sąskaitų faktūrų išrašymo sąlygų yra itin sunku įvykdyti visas 226 ar 230 straipsnyje nustatytas prievolės.“;

b) 2 dalis išbraukiama;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės neleidžia išrašyti supaprastintos sąskaitos faktūros, kai sąskaitos faktūros turi būti išrašytos pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus arba kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedaly-

vauja prekių tiekime ar paslaugų teikime, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, o asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra asmuo, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos.“;

26) 243 straipsnis pakeičiamas taip:

„243 straipsnis

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo registruoja, kokios prekės jo arba jo vardu buvo siunčiamos ar gabenamos į paskirties vietą už išgabenimo valstybės narės teritorijos ribų, bet Bendrijos viduje tam, kad jos būtų panaudotos šių prekių vertinimo, su jomis susijusio darbo ar jų laikino naudojimo sandoriams, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalies f, g ir h punktuose.

2. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo tvarko išsamią apskaitą tokiu būdu, kad būtų galima nustatyti, kokios prekės jam iš kitos valstybės narės buvo išsiųstos toje kitoje valstybėje narėje PVM mokėtoju įregistruoto apmokestinamojo asmens arba jo vardu ir panaudotos teikiant šių prekių vertinimo arba su jomis susijusio darbo paslaugas.“;

27) 246 straipsnis išbraukiamas;

28) 247 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Siekdamą užtikrinti, kad būtų įvykdyti 233 straipsnyje nustatyti reikalavimai, 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali reikalauti, kad sąskaitos faktūros būtų saugomos tokios formos, kuria jos buvo išsiųstos ar pateiktos – popierinės ar elektroninės. Be to, elektroninėmis priemonėmis saugomų sąskaitų faktūrų atveju valstybė narė gali reikalauti, kad elektroninėmis priemonėmis taip pat būtų saugomi duomenys, kuriais užtikrinamas sąskaitų faktūrų kilmės autentiškumas ir jų turinio vientisumas, kaip numatyta 233 straipsnyje.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali nustatyti specialias sąlygas, kuriomis draudžiamas ar ribojamas sąskaitų faktūrų saugojimas šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003 arba į 249 straipsnyje nurodytą teisę susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis elektroninėmis priemonėmis, jas parsisiųsti ir naudoti.“;

29) Į XI antraštinės dalies 4 skyriaus 3 skirsnį įterpiamas šis straipsnis:

„248a straipsnis

Kontrolės tikslais ir sąskaitų faktūrų, susijusių su prekių tiekimu ar paslaugų teikimu jų teritorijoje, ir apmokestinamųjų asmenų, įsisteigusių jų teritorijoje, gaunamų sąskaitų faktūrų atveju valstybės narės tam tikrų apmokestinamųjų asmenų arba tam tikrais atvejais gali reikalauti vertimo į jų valstybines kalbas. Tačiau valstybės narės negali nustatyti bendro reikalavimo išversti sąskaitas faktūras.“;

30) 249 straipsnis pakeičiamas taip:

„249 straipsnis

Kai apmokestinamasis asmuo savo išrašytas ar gautas sąskaitas faktūras saugo elektroninėmis priemonėmis, kuriomis užtikrinama internetinė prieiga prie atitinkamų duomenų, valstybės narės, kurioje jis įsisteigęs, kompetentingos institucijos ir, kai PVM turi būti sumokėtas kitoje valstybėje narėje, tos valstybės narės kompetentingos institucijos kontrolės tikslais turi teisę susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis, jas parsisiųsti ir naudoti.“;

31) 272 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės negali pirmos pastraipos b punkte nurodytų apmokestinamųjų asmenų atleisti nuo su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusių prievolių, nustatytų 3 skyriaus 3–6 skirsniuose ir 4 skyriaus 3 skirsnyje.“.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2013 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. REYNERS

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EURATOMAS) Nr. 647/2010

2010 m. liepos 13 d.

dėl Sąjungos finansinės pagalbos Bulgarijos Kozloduy atominės elektrinės 1–4 blokų eksploatavimo nutraukimui finansuoti (Kozloduy programa)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 203 straipsnį,

atsižvelgdama į Bulgarijos prašymą skirti papildomų lėšų,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) 2005 m. stojimo derybų metu Bulgarija sutiko atitinkamai ne vėliau kaip 2002 m. gruodžio 31 d. ir 2006 m. gruodžio 31 d. uždaryti Kozloduy atominės elektrinės 1 ir 2 bei 3 ir 4 blokus ir vėliau nutraukti jų eksploatavimą. Europos Sąjunga pareiškė esanti pasirengusi toliau teikti finansinę pagalbą iki 2009 m., t. y. pratęsti pasirengimo narystei pagalbą, numatytą pagal Phare programą, kad padėtų Bulgarijai nutraukti elektrinės eksploatavimą.
- (2) Siekiant padėti Bulgarijai įvykdyti įsipareigojimą uždaryti Kozloduy atominės elektrinės 3 ir 4 blokus, Akto dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos stojimo sąlygų (toliau – 2005 m. Stojimo aktas) 30 straipsnyje numatyta 210 mln. EUR pagalbos, skiriamos 2007–2009 m. laikotarpiu, programa (toliau – Kozloduy programa). Ta programa apėmė pagalbą, skirtą pajėgumų praradimui dėl Kozloduy atominės elektrinės uždarymo padengti.
- (3) Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (toliau – ERPB) valdomi tarptautiniai eksploatavimo nutraukimo fondai egzistuoja jau ne vienus metus. Daugiausia lėšų į tuos fondus įneša Sąjunga.

- (4) Sąjunga pripažįsta Bulgarijos pastangas ir svarbią pažangą Kozloduy programos pasirengimo eksploatavimo nutraukimui etape naudojant iki 2009 m. skirtas Sąjungos lėšas ir poreikį teikti papildomą finansinę paramą po 2009 m., kad laikantis 2005 m. Stojimo akto būtų tęsiami faktiniai elektrinės išmontavimo darbai, kartu taikant aukščiausius saugos standartus.

- (5) Be to, yra svarbu išnaudoti nuosavus Kozloduy atominės elektrinės išteklius, nes taip prisidedama užtikrinant būtiną patirtį, didinama praktinė patirtis bei gebėjimai ir tuo pat metu mažinamas socialinis ir ekonominis anksčiau elektrinės uždarymo poveikis paliekant uždarytos atominės elektrinės darbuotojus toliau dirbti. Todėl, siekiant išlaikyti reikiamo lygio saugos, sveikatos ir aplinkosaugos standartus, svarbu toliau teikti finansinę paramą.

- (6) Sąjunga taip pat pripažįsta poreikį teikti finansinę paramą, kad toliau būtų įgyvendinamos poveikio energetikos sektoriui mažinimo priemonės, atsižvelgiant į dėl atominės elektrinės blokų uždarymo prarastų pajėgumų mastą ir jo poveikį tiekimo saugumui regione.

- (7) Sąjunga pripažįsta, kad reikia mažinti dėl pajėgumų pakeitimo, daugiausia didinant lignitą naudojančių elektrinių naudojimą, daromos didesnės žalos aplinkai ir teršalų išmetimo poveikį.

- (8) Todėl reikėtų numatyti iš Sąjungos bendrojo biudžeto skirti 300 mln. EUR Kozloduy atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimui finansuoti 2010–2013 m. laikotarpiu.

- (9) Iš Sąjungos bendrojo biudžeto eksploatavimo nutraukimui skiriami asignavimai neturėtų Sąjungos energetikos rinkoje sukelti konkurencijos iškraipymų, susijusių su energiją tiekiančiomis įmonėmis. Šie asignavimai taip pat turėtų būti naudojami energijos vartojimo efektyvumo ir taupymo priemonių finansavimui laikantis *acquis* ir bendros Europos energijos rinkos veikimo taisyklių.

⁽¹⁾ 2010 m. gegužės 20 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

- (10) Finansinė pagalba ir toliau turėtų būti skiriama per Sąjungos įnašą į ERPB valdomą Tarptautinį Kozloduy atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimo rėmimo fondą.
- (11) ERPB užduotys apima atominių elektrinių blokų, kuriems taikomi su įstojimu susiję uždarymo susitarimai, eksploatavimo nutraukimo programoms skirtų viešųjų lėšų valdymą. ERPB stebi tų programų finansinį valdymą, kad būtų optimaliai naudojamos viešosios lėšos. Be to, ERPB atlieka biudžeto vykdymo uždavinius, kuriuos jam paveda Komisija pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) reikalavimus.
- (12) Siekiant užtikrinti didžiausią galimą veiksmingumą ir sumažinti galimas pasekmes aplinkai, Kozloduy atominės elektrinės 1–4 blokų eksploatavimas turėtų būti nutrauktas pasinaudojant geriausia turima technine patirtimi ir tinkamai atsižvelgiant į numatytą uždaryti blokų pobūdį bei technines charakteristikas.
- (13) Kozloduy atominės elektrinės eksploatavimas bus nutrauktas laikantis aplinkos srities teisės aktų, ypač 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽²⁾.
- (14) Ekonomiškumo, efektyvumo ir rezultatyvumo principų laikymasis naudojant skirtas lėšas turėtų būti užtikrinamas atliekant anksčiau finansuotų programų vertinimą ir veiklos auditą.
- (15) Orientacinė finansavimo suma, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ 38 punkte, į šį reglamentą turėtų būti įtraukiama visu Kozloduy programos įgyvendinimo laikotarpiu, nedarant poveikio Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo nustatytiems biudžeto valdymo institucijos įgaliojimams.
- (16) Patvirtinti šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemones Komisijai turėtų padėti pagal Tarybos reglamentą (Euratomas) Nr. 549/2007 ⁽⁴⁾ įsteigtas komitetas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatoma programa (toliau – Kozloduy programa), kurioje išdėstomos Sąjungos finansinio įnašo, skirto Bulgarijos Kozloduy atominės elektrinės 1–4 blokų eksploatavimui nutraukti ir jų ankstesnio uždarymo pasekmėms aplinkos, ekonomikos ir tiekimo saugumo regione srityse mažinti, įgyvendinimo išsamios taisyklės.

2 straipsnis

Sąjungos įnašas į Kozloduy programą skiriamas siekiant teikti finansinę paramą, kad būtų įgyvendinamos:

- priemonės, susijusios su Kozloduy atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimu,
- priemonės, skirtos aplinkos apsaugai gerinti laikantis *acquis* ir įprastiniams elektros energijos gamybos pajėgumams, kurie pakeis keturių elektrinės reaktorių gamybos pajėgumus, modernizuoti, ir
- kitos priemonės, kurios susijusios su sprendimu galutinai uždaryti elektrinę bei nutraukti jos eksploatavimą ir kurios prisidės prie būtino restruktūrizavimo, aplinkos atkūrimo ir Bulgarijos energijos gamybos, perdavimo ir paskirstymo sektorių modernizavimo, taip pat prie tiekimo saugumo ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo Bulgarijoje.

3 straipsnis

1. Orientacinė finansavimo suma Kozloduy programos įgyvendinimui laikotarpiu nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. yra 300 mln. EUR.
2. Metinius asignavimus patvirtina biudžeto valdymo institucija, atsižvelgdama į finansinės programos ribas.
3. Kozloduy programai įgyvendinti skirtų asignavimų suma gali būti persvarstyta laikotarpiu nuo 2010 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., siekiant atsižvelgti į pažangą, padarytą įgyvendinant programą, ir užtikrinti, kad išteklių programavimas ir skyrimas būtų grindžiami faktiniais mokėjimo poreikiais ir paramos panaudojimo gebėjimais.

4 straipsnis

Pratęsiant tai, kas numatyta 2005 m. Stojimo akte, įnašas tam tikroms priemonėms finansuoti gali sudaryti iki 100 % visų išlaidų. Reikia dėti visas pastangas, kad ir toliau būtų taikoma bendro finansavimo praktika, nustatyta teikiant pasirengimo narystei pagalbą ir 2007–2009 m. laikotarpiu teikiant Bulgarijos vykdomam elektrinės eksploatavimo nutraukimui skirtą pagalbą, ir kad prireikus būtų pritrauktos bendro finansavimo lėšos iš kitų šaltinių.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40.

⁽³⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽⁴⁾ 2007 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 549/2007 dėl Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą sąlygų Protokolo Nr. 9 dėl Bohunice V1 atominės elektrinės Slovakijoje I ir II blokų įgyvendinimo (OL L 131, 2007 5 23, p. 1).

5 straipsnis

1. Finansinė pagalba *Kozloduy* programos priemonėms įgyvendinti skiriama kaip Sąjungos įnašas į ERPB valdomą Tarptautinių *Kozloduy* atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimo rėmimo fondą, laikantis Finansinio reglamento 53d straipsnio.

2. *Kozloduy* programos priemonės priimamos pagal 8 straipsnio 2 dalį.

6 straipsnis

1. Komisija gali tiesiogiai savo darbuotojams arba bet kuriai kitai savo pasirinktai kvalifikuotai išorės įstaigai pavesti atlikti paramos panaudojimo auditą. Toks auditas gali būti atliekamas visą Sąjungos ir ERPB susitarimo dėl Sąjungos lėšų skyrimo Tarptautiniam *Kozloduy* atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimo rėmimo fondui galiojimo laikotarpį ir penkerius metus nuo likučio išmokėjimo dienos. Prireikus Komisija, remdamasi audito rezultatais, gali nuspręsti išmokėtas lėšas sugrąžinti.

2. Komisijos darbuotojai ir jos įgalioti išorės įstaigų darbuotojai turi tinkamą prieigos teisę, visų pirma teisę patekti į paramos gavėjo darbo patalpas bei gauti visą informaciją, įskaitant informaciją elektronine forma, kuri reikalinga tokiam auditui atlikti. Auditas taip pat apima eksploatavimo nutraukimo leidimų išdavimo procese pasiektą etapą.

Audito Rūmai ir Europos Parlamentas naudojami tomis pačiomis teisėmis, ypač prieigos teise, kaip ir Komisija.

Be to, siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali pagal *Kozloduy* programą atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje, remdamasi 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentu (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų⁽¹⁾.

3. Vykdamas pagal šį reglamentą finansuojamus Sąjungos veiksmus, terminas „pažeidimas“, apibrėžtas 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalyje, reiškia Sąjungos teisės nuostatos arba sutartinio įsipareigojimo pažeidimą, atsirandantį dėl ekonominės veiklos vykdytojo veiksmų arba neveikimo, kuris nepagrįstu išlaidų punktu daro arba padarytų žalingą poveikį Sąjungos bendrajam biudžetui arba jos valdomiems biudžetams, arba kitų tarptautinių organizacijų Sąjungos arba Bendrijos vardu valdomiems biudžetams.

4. Sąjungos ir ERPB susitarimuose dėl Sąjungos lėšų skyrimo Tarptautiniam *Kozloduy* atominės elektrinės eksploatavimo nutraukimo rėmimo fondui numatomos atitinkamos priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo sukčiavimo, korupcijos bei kitų pažeidimų ir sudaryti galimybę Komisijai, OLAF ir Audito Rūmams atlikti patikrinimus vietoje.

7 straipsnis

Komisija užtikrina šio reglamento įgyvendinimą ir reguliariai teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai. Ji atlieka peržiūrą, kaip numatyta 3 straipsnio 3 dalyje.

8 straipsnis

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (Euratomas) Nr. 549/2007 8 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas.

2. Kai yra nuoroda į šią dalį, taikoma Reglamento (Euratomas) Nr. 549/2007 8 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

9 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. REYNERS

⁽¹⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽²⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 12 d.

kuriuo leidžiama tvirčiau bendradarbiauti santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje

(2010/405/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 329 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Vokietijos Federacinės Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Italijos Respublikos, Latvijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Vengrijos Respublikos, Maltos, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Rumunijos ir Slovėnijos Respublikos prašymus,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Siekdama palaipsniui kurti šią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisminiu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos būtinės vidaus rinkos tinkamam veikimui užtikrinti.
- (2) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnį tos priemonės turi apimti priemones, kuriomis skatinamas valstybėse narėse teisės kolizijai taikomų teisės normų suderinamumas, įskaitant tarpvalstybinio pobūdžio šeimos teisės priemones.
- (3) 2006 m. liepos 17 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir nustatančio taikytinos teisės taisyklės bylose, susijusiose su santuoka (toliau – pasiūlytas reglamentas).
- (4) 2008 m. birželio 5 d. ir 6 d. posėdyje Taryba priėmė politines gaires, kuriose pažymėjo, kad dėl pasiūlyto reglamento nėra vieningos nuomonės ir kad dėl neveikiamų sunkumų nei tuo metu, nei artimoje ateityje

vieningos nuomonės pasiekti neįmanoma. Ji nustatė, kad taikant atitinkamas Sutarties nuostatas pasiūlyto reglamento tikslų per pagrįstą laikotarpį negalima pasiekti.

- (5) Atsižvelgiant į šias aplinkybes, Graikija, Ispanija, Italija, Liuksemburgas, Vengrija, Austrija, Rumunija ir Slovėnija 2008 m. liepos 28 d. laiškais pateikė Komisijai prašymą, kuriame nurodė, kad ketina pradėti tvirčiau tarpusavyje bendradarbiauti su santuoka susijusiose bylose taikytinos teisės srityje ir kad Komisija turėtų pateikti Tarybai atitinkamą pasiūlymą. Bulgarija tokį pat prašymą Komisijai pateikė 2008 m. rugpjūčio 12 d. laišku. Prancūzija prie prašymo prisijungė pateikdama laišką 2009 m. sausio 12 d., Vokietija – pateikdama laišką 2010 m. balandžio 15 d., Belgija – pateikdama laišką 2010 m. balandžio 22 d., Latvija – pateikdama laišką 2010 m. gegužės 17 d., Malta – pateikdama laišką 2010 m. gegužės 31 d., o Portugalija – Tarybos posėdyje 2010 m. birželio 4 d. 2010 m. kovo 3 d. Graikija savo prašymą atsiėmė. Iš viso tvirčiau bendradarbiauti paprašė keturiolika valstybių narių.
- (6) Tvirtesniu bendradarbiavimu turėtų būti sukurta aiški, išsami teisės sistema, kuria reglamentuojama dalyvaujančiose valstybėse narėse santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytina teisė, užtikrinti piliečiams teisinio tikrumo, numatomumo ir lankstumo atžvilgiu tinkami sprendimai ir užkirstas kelias atvejams, kai yra skubama kreiptis į teismą.
- (7) Europos Sąjungos sutarties 20 straipsnyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 326 bei 329 straipsniuose nustatytų sąlygų yra laikomasi.
- (8) Tvirtesnio bendradarbiavimo sritis – santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytina teisė – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 81 straipsnio 2 dalies c punkte ir 81 straipsnio 3 dalyje įvardijama kaip viena iš Sutartyse nurodytų sričių.
- (9) Europos Sąjungos sutarties 20 straipsnio 2 dalyje nustatytas paskutinei išeičiai taikomas reikalavimas yra įvykdytas, nes 2008 m. birželio mėn. Taryba konstatavo, kad pasiūlyto reglamento tikslų per pagrįstą laiką Sąjunga kaip visuma negali pasiekti.

- (10) Tvirtesniu bendradarbiavimu santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje siekiama plėtoti teisminį bendradarbiavimą tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, grindžiamą teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, ir užtikrinti valstybėse narėse teisės kolizijai taikomų teisės normų suderinamumą. Taigi, kaip reikalaujama Europos Sąjungos sutarties 20 straipsnio 1 dalyje, jis prisideda prie Sąjungos tikslų įgyvendinimo, apsaugo jos interesus ir stiprina jos integracijos procesą.
- (11) Tvirtesnis bendradarbiavimas santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje atitinka Sutartis bei Sąjungos teisę ir juo nesilpninama vidaus rinka ar ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda. Jis nėra kliūtis prekybai tarp valstybių narių ar jos diskriminavimas ir neiškreipia konkurencijos tarp jų.
- (12) Tvirčiau bendradarbiaujant santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje gerbiama jame nedalyvaujančių valstybių narių kompetencija, teisės ir išipareigojimai. Bendros dalyvaujančiose valstybėse narėse teisės kolizijai taikomos teisės normos nedaro poveikio nedalyvaujančių valstybių narių teisės normoms. Nedalyvaujančių valstybių narių teismai toliau taiko galiojančias nacionalines teisės kolizijai taikomas teisės normas siekdami nustatyti santuokos nutraukimui ar gyvenimui skyrium taikytiną teisę.
- (13) Visų pirma tvirtesnis bendradarbiavimas santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje atitinka teisminį bendradarbiavimą civilinėse bylose reglamentuojančią Sąjungos teisę, nes tvirtesnis bendradarbiavimas nedaro poveikio galiojančiam *acquis*.

- (14) Šiame sprendime gerbiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 21 straipsnyje, įteisintos teisės, principai ir laisvės.
- (15) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 328 straipsnį tvirtesnis bendradarbiavimas santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje bet kuriuo metu atviras visoms valstybėms narėms,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Belgijos Karalystei, Bulgarijos Respublikai, Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai, Latvijos Respublikai, Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei, Vengrijos Respublikai, Maltai, Austrijos Respublikai, Portugalijos Respublikai, Rumunijai ir Slovėnijos Respublikai leidžiama pradėti tvirčiau bendradarbiauti santuokos nutraukimui ir gyvenimui skyrium taikytinos teisės srityje taikant atitinkamas Sutarčių nuostatas.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
S. LARUELLE

TARYBOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 12 d.

dėl lėšų, nepanaudotų vykdant devintojo ir ankstesnių Europos plėtros fondų (EPF) projektus, skyrimo siekiant patenkinti pažeidžiamiausių Sudano gyventojų poreikius

(2010/406/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 217 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų vidaus susitarimą dėl Bendrijos pagalbos finansavimo pagal 2008–2013 m. daugiametę finansavimo programą vadovaujantis AKR ir EB partnerystės susitarimu ir dėl finansinės pagalbos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB sutarties ketvirta dalis ⁽¹⁾, ypač į jo 1 straipsnio 4 dalį ir 6 straipsnį,

kadangi:

- (1) Sudano Vyriausybė nusprendė neratifikuoti 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašyto ⁽²⁾ ir 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge pirmą kartą iš dalies pakeisto ⁽³⁾ Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimo ir todėl neteko galimybės naudotis dešimtojo Europos plėtros fondo (EPF) nacionalinės orientacinės programos lėšomis, kurios iš viso sudaro 294,9 mln. EUR ir dabar laikomos dešimtojo EPF rezerve.
- (2) Dėl dabartinės politinės situacijos Sudane ir humanitarinės krizės Darfūre, Pietų Sudane, Rytų Sudane ir pereinamosiose teritorijose Europos Sąjunga turi imtis aktyvių veiksmų, be kita ko, suteikdama būtiną paramą Sudano gyventojams. Dėl prarastos galimybės naudotis dešimtojo EPF Sąjungai bus daug sudėtingiau padėti gyventojams ir padėti stabilizuoti šalį, o tai galėtų paveikti platesnį regioną.
- (3) Siekiant panaikinti atsirasantį finansinį trūkumą, tikslinga panaudoti nepanaudotas devintojo ir ankstesnių EPF lėšas.

(4) Šios lėšos turėtų būti panaudotos siekiant patenkinti pažeidžiamiausių Sudano gyventojų poreikius, visų pirma nuo konfliktų nukentėjusiose teritorijose, įskaitant Darfūrą, Pietų Sudaną, Rytų Sudaną ir pereinamąsias teritorijas. Jos bus skirtos pagal sprendimą dėl finansavimo, kurį turi priimti Komisija. Taip pat reikėtų sukurti nuostatą, kurioje būtų numatyta padengti su paramos priemonėmis susijusias išlaidas.

(5) Šios lėšos turėtų būti administruojamos taikant centralizuotą ir bendrą valdymą ir, supaprastinimo tikslu, pagal dešimtojo EPF įgyvendinimo tvarką,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ

1 straipsnis

1. Siekiant patenkinti pažeidžiamiausių Sudano gyventojų poreikius skiriama 150 mln. EUR suma iš nepanaudotų lėšų pagal devintojo ir ankstesnių EPF projektus; 2 % šios sumos skiriami Komisijos patiriamoms paramos išlaidoms.

2. Šios lėšos administruojamos taikant centralizuotą ir bendrą valdymą, laikantis dešimtajam EPF taikomų taisyklių ir procedūrų.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

S. LARUELLE

⁽¹⁾ OL L 247, 2006 9 9, p. 32.

⁽²⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽³⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 27.

TARYBOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 13 d.

dėl perviršinio deficito Danijoje

(2010/407/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 126 straipsnio 6 dalį kartu su 126 straipsnio 13 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Danijos pateiktas pastabas,

kadangi:

- (1) Pagal Sutarties 126 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi vengti perviršinio valdžios sektoriaus deficito.
- (2) Stabilumo ir augimo pakto pagrindinis tikslas yra patikimi valstybės finansai – priemonė sudaryti geresnes sąlygas kainų stabilumui ir dideliam tvariam augimui, leidžiančiam kurti naujas darbo vietas.
- (3) Perviršinio deficito procedūra (PDP) pagal Sutarties 126 straipsnį, kaip išaiškinta 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo⁽¹⁾ (kuris yra Stabilumo ir augimo pakto sudėtinė dalis), numato sprendimą dėl perviršinio deficito. Prie Sutarties pridėtame Protokole dėl perviršinio deficito procedūros nustatomos papildomos nuostatos, susijusios su PDP įgyvendinimu. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 479/2009⁽²⁾ nustatytos išsamios taisyklės ir apibrėžtytys, susijusios su minėto protokolo nuostatų taikymu.
- (4) Stabilumo ir augimo pakto 2005 m. reforma siekia stiprinti jo veiksmingumą, ekonominius pagrindus ir užtikrinti valstybės finansų ilgalaikį tvarumą. Ja siekia užtikrinti, kad visuose PDP etapuose būtų visų pirma

atsižvelgta į ekonomikos ir biudžeto aplinkybes. Taip Stabilumo ir augimo pakte numatyta struktūra, kuria palaikoma Vyriausybės politika, skirta greitai atkurti patikimą biudžeto būklę atsižvelgiant į ekonominę padėtį.

- (5) Sutarties 126 straipsnio 5 dalyje reikalaujama, kad Komisija pateiktų Tarybai nuomonę, jeigu Komisija mano, kad valstybėje narėje yra susidaręs arba gali susidaryti perviršinis deficitas. Atsižvelgdama į savo pranešimą pagal 126 straipsnio 3 dalį ir į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę pagal 126 straipsnio 4 dalį, Komisija padarė išvadą, kad Danijoje yra perviršinis deficitas. Todėl 2010 m. birželio 15 d. Komisija tokią nuomonę dėl Danijos pateikė Tarybai⁽³⁾.
- (6) Sutarties 126 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad Taryba, prieš priimdama sprendimą, ar yra susidaręs perviršinis deficitas, turėtų apsvarstyti ir nuodugnai įvertinti visas pastabas, kurias atitinkama valstybė narė pageidauja pateikti. Danijos atveju, atlikus bendrą vertinimą, daromos šios išvados.
- (7) Remiantis 2010 m. balandžio mėn. Danijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis numatoma, kad 2010 m. Danijos valdžios sektoriaus deficitas sieks 5,4 % BVP ir viršys 3 % BVP pamatinę vertę. Numatomas deficitas nėra artimas 3 % BVP pamatinei vertei, tačiau numatomas pamatinės vertės viršijimas gali būti laikomas išimtinu, kaip apibrėžta Sutartyje ir Stabilumo ir augimo pakte. Visų pirma jis susidarė dėl didelio ekonomikos nuosmukio, kaip apibrėžta Sutartyje ir Stabilumo ir augimo pakte. Pagal Komisijos tarnybų 2010 m. pavasario prognozę 2009 m. Danijos realusis BVP susitraukė 4,9 %, tačiau numatoma, kad 2010 m. jis vėl augs 1,6 %. 2010 m. deficitas susidaro tiek dėl ekonomikos nuosmukio, tiek dėl skatinamųjų priemonių, kurių Danijos valdžios institucijos ėmėsi pagal Europos ekonomikos atkūrimo planą (EEAP). Tačiau numatomas pamatinės vertės viršijimas negali būti laikomas laikinu. Pagal Komisijos tarnybų 2010 m. pavasario prognozę 2011 m. deficitas turėtų sumažėti iki 4,9 % BVP, darant prielaidą, kad politika nesikeis⁽⁴⁾. Sutartyje nustatytas deficito kriterijus nėra įvykdytas.

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 6.

⁽²⁾ OL L 145, 2009 6 10, p. 1.

⁽³⁾ Visi su PDP susiję Danijai skirti dokumentai pateikti svetainėje: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Prognozuojant, kad politika nesikeis, atsižvelgiama į (dalinį) su krize susijusių išskirtinio pobūdžio priemonių panaikinimą.

- (8) 2010 m. balandžio mėn. Danijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, 2010 m. bendroji valdžios sektoriaus skola sudaro 45,1 % BVP ir lieka mažesnė už 60 % BVP pamatinę vertę. Komisijos tarnybų 2010 m. pavasario prognozėje numatoma, kad 2010 m. skolos santykis bus 46 % BVP, o 2011 m. padidės iki 49,5 % BVP, tačiau vis tiek liks mažesnis už 60 % BVP pamatinę vertę. Sutartyje nustatytas skolos kriterijus įvykdytas.

- (9) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1467/97 2 straipsnio 4 dalį, priimant Tarybos sprendimą dėl perviršinio deficito pagal 126 straipsnio 6 dalį, į svarbius veiksnius galima atsižvelgti tik tuomet, jeigu visapusiškai laikomasi dvigubos sąlygos – kad deficitas išliktų artimas pamatinei vertei ir pamatinės vertės perviršis būtų laikinas. Danijos atveju ši dviguba sąlyga nėra įvykdyta. Todėl priimant šį sprendimą į svarbius veiksnius neatsižvelgiama,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Atlikus bendrą vertinimą nustatyta, kad Danijoje yra susidaręs perviršinis deficitas.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Danijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. REYNERS

TARYBOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 13 d.

dėl perviršinio deficito Suomijoje

(2010/408/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 126 straipsnio 6 dalį kartu su 126 straipsnio 13 dalimi ir 136 straipsniu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Suomijos pateiktas pastabas,

kadangi:

- (1) Pagal Sutarties 126 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi vengti perviršinio valdžios sektoriaus deficito.
- (2) Stabilumo ir augimo pakto pagrindinis tikslas yra patikimi valstybės finansai – priemonė sudaryti geresnes sąlygas kainų stabilumui ir stipriam tvariam augimui, leidžiančiam kurti naujas darbo vietas.
- (3) Perviršinio deficito procedūra (PDP) pagal Sutarties 126 straipsnį, kaip išaiškinta 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo⁽¹⁾ (kuris yra Stabilumo ir augimo pakto sudėtinė dalis), numato sprendimą dėl perviršinio deficito. Prie Sutarties pridėtame Protokole dėl perviršinio deficito procedūros nustatomos papildomos nuostatos, susijusios su PDP įgyvendinimu. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 479/2009⁽²⁾ nustatytos išsamios taisyklės ir apibrėžtys, susijusios su minėto protokolo nuostatų taikymu.
- (4) Stabilumo ir augimo pakto 2005 m. reforma siekta stiprinti jo veiksmingumą, ekonominius pagrindus ir

užtikrinti ilgalaikį valstybės finansų tvarumą. Ja siekta užtikrinti, kad visuose PDP etapuose būtų visų pirma atsižvelgta į ekonomikos ir biudžeto aplinkybes. Taip Stabilumo ir augimo pakte numatyta struktūra, kuria palaikoma Vyriausybės politika, skirta greitai grįžti prie patikimos biudžeto būklės, atsižvelgiant į ekonominę padėtį.

- (5) Sutarties 126 straipsnio 5 dalyje reikalaujama, kad Komisija pateiktų Tarybai nuomonę, jeigu Komisija mano, kad valstybėje narėje yra susidaręs arba gali susidaryti perviršinis deficitas. Atsižvelgusi į savo pranešimą pagal 126 straipsnio 3 dalį ir į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę pagal 126 straipsnio 4 dalį, Komisija padarė išvadą, kad Suomijoje susidarė perviršinis deficitas. Todėl 2010 m. birželio 15 d. Komisija tokią nuomonę dėl Suomijos pateikė Tarybai⁽³⁾.

- (6) Sutarties 126 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad Taryba, prieš priimdama sprendimą, ar yra susidaręs perviršinis deficitas, turėtų apsvarstyti ir nuodugnai įvertinti visas pastabas, kurias atitinkama valstybė narė pageidauja pateikti. Suomijos atveju, atlikus nuodugnų vertinimą, daromos šios išvados.

- (7) Remiantis 2010 m. balandžio mėn. Suomijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, 2010 m. valdžios sektoriaus deficitas Suomijoje turėtų siekti 4,1 % BVP ir viršyti 3 % BVP pamatinę vertę. Nors atsižvelgiant į 2010 m. gegužės 14 d. Finansų ministerijos Parlamentui pateiktą trečią papildomą biudžetą, manoma, kad mokesčių pajamos 2010 m. gali būti didesnės, negu planuotos, siektinas deficito rodiklis oficialiai liko nepakeistas. Numatomas deficitas nėra artimas 3 % BVP pamatinei vertei, bet numatomas pamatinės vertės viršijimas gali būti laikomas išimtiniu, kaip apibrėžta Sutartyje ir Stabilumo ir augimo pakte. Visų pirma, jis iš tiesų susidarė dėl didelio ekonomikos nuosmukio, kaip apibrėžta Sutartyje bei Stabilumo ir augimo pakte. Be to, numatomas pamatinės vertės viršijimas gali būti laikomas laikinu. Remiantis Komisijos tarnybų 2010 m. pavasario prognoze, 2011 m. deficitas sumažės iki mažesnės už pamatinę vertę, prie to prisidės numatomas ekonomikos atsigavimas. Sutartyje nustatytas deficito kriterijus nėra įvykdytas.

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 6.

⁽²⁾ OL L 145, 2009 6 10, p. 1.

⁽³⁾ Visi su PDP susiję Suomijai skirti dokumentai pateikti svetainėje: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Remiantis 2010 m. balandžio mėn. Suomijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, bendroji valdžios sektoriaus skola lieka mažesnė už 60 % BVP pamatinę vertę ir numatoma, kad 2010 m. ji sudarys 49,9 % BVP. Komisijos tarnybų 2010 m. pavasario prognozėje numatyta, kad 2010 m. skolos santykis sieks 50,5 % BVP, o 2011 m. padidės iki 54,9 % BVP – vis tiek liks mažesnis už 60 % BVP pamatinę vertę. Sutartyje nustatytas skolos kriterijus yra įvykdytas.
- (9) Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1467/97 2 straipsnio 4 dalį, priimant Tarybos sprendimą dėl perviršinio deficito pagal 126 straipsnio 6 dalį, į svarbius veiksnius galima atsižvelgti tik tuomet, jeigu visapusiškai laikomasi dvigubos sąlygos – kad deficitas išliktų artimas pamatinei vertei ir pamatinės vertės perviršis būtų laikinas. Suomijos atveju ši dviguba sąlyga nėra įvykdyta. Todėl priimant šį sprendimą į svarbius veiksnius neatsižvelgiama,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Atlikus bendrą vertinimą nustatyta, kad Suomijoje yra susidaręs perviršinis deficitas.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Suomijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. REYNERS

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 19 d.

dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 7 straipsnyje nurodytų bendrųjų saugos tikslų

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 4889)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/409/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkelioose ir iš dalies pakeičiančią Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Saugos geležinkelioose direktyvą) ⁽¹⁾, ypač į jos 7 straipsnį,

atsižvelgdama į 2009 m. rugsėjo 18 d. Europos geležinkelio agentūros rekomendaciją dėl pirmojo bendrųjų saugos tikslų paketo,

kadangi:

(1) Pagal Direktyvą 2004/49/EB bendrieji saugos tikslai turėtų būti nustatomi palaipsniui, siekiant užtikrinti, kad būtų išlaikytas aukštas saugos lygis, o kai būtina ir praktiškai įmanoma – saugos lygis būtų pagerintas. Juose turėtų būti numatytos saugos lygio ir subjektų veiklos vertinimo Europos Sąjungos ir valstybių narių lygmeniu priemonės.

(2) Direktyvos 2004/49/EB 3 straipsnio e punkte bendrieji saugos tikslai apibrėžti kaip pavojaus priimtino kriterijais išreikšti saugos lygiai, kurie turi būti bent pasiekti įvairiose geležinkelių sistemos dalyse (pavyzdžiui, paprastųjų geležinkelių sistemoje, greitųjų geležinkelių sistemoje, ilguosiuose geležinkelio tuneliuose arba tik kroviniams vežti naudojamose linijose) ir visoje sistemoje apskritai. Tačiau 2009 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimo 2009/460/EB dėl bendrojo saugos būdo, kaip įvertinti pasiektus saugos tikslus, priėmimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnį ⁽²⁾, 7 konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad dėl suvienodintų ir patikimų duomenų apie geležinkelių sistemos dalių, veikiančių skirtingose valstybėse narėse, saugos rodiklius stokos neįmanoma parengti

pirmojo bendrųjų saugos tikslų paketo, skirto geležinkelių sistemos dalims (pavyzdžiui, paprastųjų geležinkelių sistemai, greitųjų geležinkelių sistemai, ilgiesiems geležinkelio tuneliams arba tik kroviniams vežti naudojamoms linijoms).

(3) Direktyvos 2004/49/EB 7 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad pirmasis bendrųjų saugos tikslų paketas būtų parengtas išnagrinėjus dabartinius valstybių narių tikslus ir veiklą geležinkelių sistemų saugos srityje. Pagal metodiką, nustatytą Sprendimu 2009/460/EB, pirmasis bendrųjų saugos tikslų paketas turi būti grindžiamas nacionalinėmis pamatinėmis vertėmis. Šios vertės apskaičiuotos naudojant 2009 m. kovo 6 d. Eurostato pateiktus 2004–2007 m. duomenis, surinktus pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 91/2003 dėl geležinkelių transporto statistikos ⁽³⁾. Pagal Sprendimo 2009/460/EB priedo 3 skirsnį kiekvienos kategorijos geležinkelio pavojaus didžiausias leidžiamas lygis valstybėje narėje turėtų būti: 1) nacionalinė pamatinė vertė (NPV), jei NPV lygi atitinkamam bendrajam saugos tikslui (BST) arba mažesnė, arba 2) BST, jei NPV didesnė už atitinkamą BST.

(4) Pirmasis bendrųjų saugos tikslų paketas turėtų būti laikomas pirmuoju šio proceso etapu. Laikantis šio pirmojo paketo, nustatoma darni ir skaidri sistema, kuria naudojantis būtų veiksmingai stebimas ir užtikrinamas saugos Europos geležinkelių veikimas.

(5) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Direktyvos 2004/49/EB 27 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir sąvokų apibrėžtys

Šiuo sprendimu pagal Direktyvos 2004/49/EB 7 straipsnio 3 dalį ir taikant Sprendime 2009/460/EB nurodytus metodus nustatomos pirmojo bendrųjų saugos tikslų paketo vertės, grindžiamos nacionalinėmis pamatinėmis vertėmis.

⁽¹⁾ OL L 164, 2004 4 30, p. 44.

⁽²⁾ OL L 150, 2009 6 13, p. 11.

⁽³⁾ OL L 14, 2003 1 21, p. 1.

Šiame sprendime taikomos Direktyvoje 2004/49/EB, Reglamente (EB) Nr. 91/2003 ir Sprendime 2009/460/EB pateiktos apibrėžtys.

2 straipsnis

Nacionalinės pamatinės vertės

Valstybių narių įvairių kategorijų pavojaus nacionalinės pamatinės vertės nustatytos priedo 1 skirsnio 1.1–1.6 dalyse.

3 straipsnis

Bendrieji saugos tikslai

Pirmasis bendrųjų saugos tikslų, susijusių su įvairių kategorijų pavojumi, paketas nustatytas priedo 2 skirsnyje.

4 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 19 d.

Komisijos vardu

Siim KALLAS

Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

1. Nacionalinės pamatinės vertės (NPV)

1.1. Pavojaus keleiviams NPV (NPV 1.1 ir NPV 1.2)

Valstybė narė	NPV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NPV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgija (BE)	53,60	0,456
Bulgarija (BG)	250,00	2,01
Čekija (CZ)	40,60	0,688
Danija (DK)	7,55	0,0903
Vokietija (DE)	10,90	0,11
Estija (EE)	50,20	0,426
Airija (IE)	6,22	0,0623
Graikija (EL)	54,00	0,485
Ispanija (ES)	40,90	0,391
Prancūzija (FR)	21,90	0,109
Italija (IT)	55,00	0,363
Latvija (LV)	50,20	0,426
Lietuva (LT)	88,60	0,683
Liuksemburgas (LU)	28,80	0,225
Vengrija (HU)	250,00	2,01
Nyderlandai (NL)	11,70	0,0941
Austrija (AT)	29,00	0,335
Lenkija (PL)	127,00	0,939
Portugalija (PT)	33,90	0,267
Rumunija (RO)	250,00	2,01
Slovėnija (SI)	11,80	0,175
Slovakija (SK)	17,70	0,275
Suomija (FI)	26,80	0,248
Švedija (SE)	5,70	0,0557
Jungtinė Karalystė (UK)	6,22	0,0623

(*) NPV 1.1 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių keleivių skaičiaus ir sunkiai sužalotų keleivių svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš keleivinių traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus. Čia keleivinio traukinio nuvažiuotas kilometras laikomas eismo matavimo vienetu, susijusiu tik su keleiviniais traukiniais.

(**) NPV 1.2 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių keleivių skaičiaus ir sunkiai sužalotų keleivių svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš keleivių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus.

(*) ir (**) punktuose vartojamo ŽSSSS apibrėžtis pateikta Sprendimo 2009/460/EB 3 straipsnio d punkte.

1.2. Pavojaus darbuotojams NPV (NPV 2)

Valstybė narė	NPV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	21,10
Bulgarija (BG)	11,00
Čekija (CZ)	17,40
Danija (DK)	9,10
Vokietija (DE)	13,30
Estija (EE)	17,00
Airija (IE)	8,33
Graikija (EL)	77,90
Ispanija (ES)	8,33
Prancūzija (FR)	6,68
Italija (IT)	22,50
Latvija (LV)	55,10
Lietuva (LT)	36,90
Liuksemburgas (LU)	13,70
Vengrija (HU)	11,90
Nyderlandai (NL)	6,69
Austrija (AT)	25,40
Lenkija (PL)	18,60
Portugalija (PT)	76,00
Rumunija (RO)	11,00
Slovėnija (SI)	31,00
Slovakija (SK)	1,50
Suomija (FI)	8,28
Švedija (SE)	3,76
Jungtinė Karalystė (UK)	8,33

(*) NPV 2 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių darbuotojų skaičiaus ir sunkiai sužalotų darbuotojų svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus.
Čia vartojamo ŽSSSS apibrėžtis pateikta Sprendimo 2009/460/EB 3 straipsnio d punkte.

1.3. Pavojaus geležinkelio pervažų naudotojams NPV (NPV 3.1 ir NPV 3.2)

Valstybė narė	NPV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NPV 3.2 (**)
Belgija (BE)	143,0	nėra duomenų
Bulgarija (BG)	124,0	nėra duomenų
Čekija (CZ)	302,0	nėra duomenų
Danija (DK)	55,9	nėra duomenų
Vokietija (DE)	69,9	nėra duomenų
Estija (EE)	168,0	nėra duomenų
Airija (IE)	31,4	nėra duomenų
Graikija (EL)	743,0	nėra duomenų
Ispanija (ES)	131,0	nėra duomenų
Prancūzija (FR)	78,9	nėra duomenų
Italija (IT)	50,7	nėra duomenų
Latvija (LV)	240,0	nėra duomenų
Lietuva (LT)	530,0	nėra duomenų
Liuksemburgas (LU)	97,3	nėra duomenų
Vengrija (HU)	244,0	nėra duomenų
Nyderlandai (NL)	128,0	nėra duomenų
Austrija (AT)	181,0	nėra duomenų
Lenkija (PL)	264,0	nėra duomenų
Portugalija (PT)	508,0	nėra duomenų
Rumunija (RO)	124,0	nėra duomenų
Slovėnija (SI)	365,0	nėra duomenų
Slovakija (SK)	249,0	nėra duomenų
Suomija (FI)	151,0	nėra duomenų
Švedija (SE)	74,2	nėra duomenų
Jungtinė Karalystė (UK)	23,0	nėra duomenų

(*) NPV 3.1 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių geležinkelio pervažų naudotojų skaičiaus ir sunkiai sužalotų geležinkelio pervažų naudotojų svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus.

(**) NPV 3.2 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių geležinkelio pervažų naudotojų skaičiaus ir sunkiai sužalotų geležinkelio pervažų naudotojų svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš (traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus, padauginto iš geležinkelio pervažų skaičiaus), padalinto iš kilometrų išreikšto bėgių kelių ilgio). Renkant duomenis, nežinota tikslaus geležinkelio pervažų skaičiaus ir kilometrų išreikšto bėgių kelių ilgio (dauguma valstybių narių pateikė bendruosius saugos rodiklius, pagrįstus linijų, o ne bėgių kelio kilometrais).

(*) ir (**) punktuose vartojamo ŽSSSS apibrėžtis pateikta Sprendimo 2009/460/EB 3 straipsnio d punkte.

1.4. Pavojaus asmenims, priskirtiems grupei „Kiti“, NPV (NPV 4)

Valstybė narė	NPV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	1,90
Bulgarija (BG)	6,45
Čekija (CZ)	5,28
Danija (DK)	10,30
Vokietija (DE)	4,41
Estija (EE)	18,50
Airija (IE)	6,98
Graikija (EL)	6,45
Ispanija (ES)	4,93
Prancūzija (FR)	6,98
Italija (IT)	6,98
Latvija (LV)	18,50
Lietuva (LT)	18,50
Liuksemburgas (LU)	4,43
Vengrija (HU)	6,45
Nyderlandai (NL)	3,16
Austrija (AT)	14,20
Lenkija (PL)	18,50
Portugalija (PT)	4,93
Rumunija (RO)	6,45
Slovėnija (SI)	7,14
Slovakija (SK)	5,28
Suomija (FI)	10,30
Švedija (SE)	10,30
Jungtinė Karalystė (UK)	6,98

(*) NPV 4 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių grupės „Kiti“ asmenų skaičiaus ir sunkiai sužalotų grupės „Kiti“ asmenų svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus. Čia vartojamo ŽSSSS apibrėžtis pateikta Sprendimo 2009/460/EB 3 straipsnio d punkte.

1.5. Pavojaus pašaliniamis asmenims geležinkelio zonoje NPV (NPV 5)

Valstybė narė	NPV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	75,5
Bulgarija (BG)	190,0
Čekija (CZ)	657,0
Danija (DK)	134,0
Vokietija (DE)	106,0
Estija (EE)	1 850,0
Airija (IE)	94,7
Graikija (EL)	906,0
Ispanija (ES)	184,0
Prancūzija (FR)	69,7
Italija (IT)	122,0
Latvija (LV)	1 520,0
Lietuva (LT)	2 030,0
Liuksemburgas (LU)	83,7
Vengrija (HU)	534,0
Nyderlandai (NL)	28,2
Austrija (AT)	117,0
Lenkija (PL)	1 110,0
Portugalija (PT)	948,0
Rumunija (RO)	190,0
Slovėnija (SI)	273,0
Slovakija (SK)	477,0
Suomija (FI)	294,0
Švedija (SE)	98,1
Jungtinė Karalystė (UK)	94,7

(*) NPV 5 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių pašalinių asmenų geležinkelio zonoje skaičiaus ir sunkiai sužalotų pašalinių asmenų geležinkelio zonoje svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus. Čia vartojamo ŽSSSS apibrėžtis pateikta Sprendimo 2009/460/EB 3 straipsnio d punkte.

1.6. Pavojaus visuomenei NPV (NPV 6)

Valstybė narė	NPV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgija (BE)	273,0
Bulgarija (BG)	364,0
Čekija (CZ)	1 010,0
Danija (DK)	218,0
Vokietija (DE)	206,0
Estija (EE)	2 320,0
Airija (IE)	131,0
Graikija (EL)	1 820,0
Ispanija (ES)	351,0
Prancūzija (FR)	179,0
Italija (IT)	235,0
Latvija (LV)	1 850,0
Lietuva (LT)	2 510,0
Liuksemburgas (LU)	219,0
Vengrija (HU)	1 000,0
Nyderlandai (NL)	166,0
Austrija (AT)	354,0
Lenkija (PL)	1 530,0
Portugalija (PT)	1 510,0
Rumunija (RO)	364,0
Slovėnija (SI)	697,0
Slovakija (SK)	740,0
Suomija (FI)	461,0
Švedija (SE)	188,0
Jungtinė Karalystė (UK)	131,0

(*) NPV 6 išreikšta taip: dėl didelių eismo įvykių per metus žuvusių asmenų skaičiaus ir sunkiai sužalotų asmenų svertinio skaičiaus suma (ŽSSSS), padalinta iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus.
Čia vartojamas ŽSSSS yra visų ŽSSSS, pagal kuriuos apskaičiuotos visos kitos NPV, suma.

2. Pirmojo BST paketo vertės

Pavojaus kategorija	BST vertė ($\times 10^{-9}$)		Matavimo vienetai
Pavojus keleiviams	BST 1.1	250,0	Keleivių ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš keleivinių traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
	BST 1.2	2,01	Keleivių ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš keleivių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
Pavojus darbuotojams	BST 2	77,9	Darbuotojų ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
Pavojus geležinkelio pervažų naudotojams	BST 3.1	743,0	Geležinkelio pervažų naudotojų ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
	BST 3.2	nėra duomenų (*)	Geležinkelio pervažų naudotojų ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš [(traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus, padauginto iš geležinkelio pervažų skaičiaus), padalinto iš kilometrų išreikšto bėgių kelių ilgio]
Pavojus asmenims, priskirtiems grupei „Kiti“	BST 4	18,5	Grupės „Kiti“ asmenų ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
Pavojus pašaliniam asmeniui geležinkelio zonoje	BST 5	2 030,0	Pašalinių asmenų geležinkelio zonoje ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus
Pavojus visuomenei	BST 6	2 510,0	Bendras ŽSSSS per metus dėl didelių eismo įvykių, padalintas iš traukinių per metus nuvažiuotų kilometrų skaičiaus

(*) Renkant duomenis, nežinota tikslaus geležinkelio pervažų skaičiaus ir kilometrų išreikšto bėgių kelių ilgio, nors to reikia šiam BST apskaičiuoti (pavyzdžiui, dauguma valstybių narių nurodė kilometrų išreikštą linijų, o ne bėgių kelių ilgį).

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 388/2010/ES dėl makrofinansinės pagalbos teikimo Ukrainai klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 179, 2010 m. liepos 14 d.)

Viršelis ir 1 puslapis, Sprendimo numeris pavadiname:

yra: „2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 388/2010/ES [...]“,

turi būti: „2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 646/2010/ES [...]“.

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT